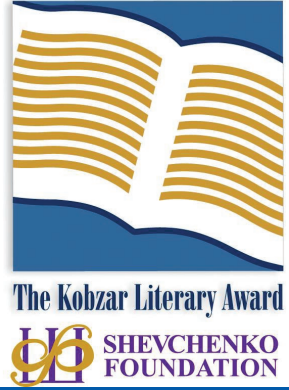

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК

НОВИЙ ШЛЯХ

KOBZAR™

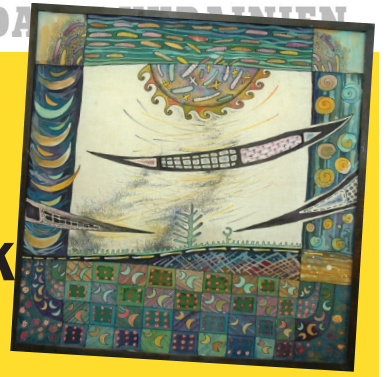
WAY UKRAINIAN WEEKLY LE NOUVEAU CHEMIN HEBDOMADA

2012 Kobzar Nominees on Short-List

page 8

Мистецька виставка Наталки Валенюк

стор. 9

Четвер, 26 січня 2012, Рік 82, Число 3 • Thursday, January 26, 2012 Volume 82, Number 3

Tymoshenko Calls on Opposition to “Unite”

Yulia Tymoshenko, Ukraine's jailed ex-Prime Minister, has called on the country's opposition forces to unite in the face of “the enemy from within”. Several thousand opposition members gathered on January 22 on Sofiyska and Mikhaylovskaya squares, downtown Kyiv, to mark Ukraine's Unification Day, when the declaration of 1919 was signed uniting the Ukrainian lands.

Tymoshenko managed to pass a letter to participants of the rally and her message was read out by the deputy head of her Batkivshchyna party, Alexander Turchinov. “The enemy from within is more dangerous than an outside enemy,” Tymoshenko said in the letter.

According to Tymoshenko, “Mafia came to power in Ukraine,” and it is not

only destroys and kills the Ukrainian values from within, but also puts in jeopardy the independence of Ukraine. Tymoshenko also urged opposition parties to unite. The former Prime Minister promised her followers that she would hold on and continue fighting.

In October, Tymoshenko was found guilty of abuse of office when she signed gas deals with Russia in 2009. She has been sentenced to seven years in jail and ordered to pay \$187 million in damages to the Naftogaz company. Tymoshenko said the charges against her were President Viktor Yanukovich's political revenge, which he has denied. Tymoshenko's supporters believe the prosecution is politically motivated. The Ukrainian authorities deny the accusations.

Україна відзначила День Соборності

Учасники мітингу з нагоди Дня Соборності і Свободи, Київ, 22 січня 2012 року

У різних містах України 22 січня відбулися акції з нагоди Дня Соборності і Свободи.

Зокрема, громадські активісти цього дня з'єднали береги Дніпра на пішохідному мості, що з'єднує правий берег річки з Трухановим

островом. Ця акція була присвячена Дню Соборності і Свободи України.

Раніше про проведення акції повідомляв громадський рух “Вперед!”. За словами співголови

Продовження на стор. 2

Ukrainian Christmas Carols at Prime Minister's Residence

Ottawa - For the first time, carollers performed traditional Ukrainian Christmas carols *Koliady* and *Shchedrivky* at the Prime Minister's residence on January 18, 2012.

Approaching the end of the

Ukrainian Christmas season (according to the Julian calendar January 7 to 19), a group of carollers composed of members of the choir of the Assumption of the Blessed Virgin Ukrainian Orthodox Cathedral and a youth choir from St. John the Baptist Ukrainian Catholic Shrine in Ottawa performed a series of carols in Ukrainian and the Ukrainian “Carol of the Bells” (*Shchedryk*) in English.

Weathering a January winter storm,

Continued on page 3

ПАРЄ: Тимошенко не можна було судити

ПАРЄ “схвильована” кримінальним переслідуванням колишніх членів уряду України.

Про це йдеться в проєкті резолюції Асамблеї, яка буде розглянута на засіданні ПАРЄ 26 січня.

Згідно з висновками спеціальної комісії при ПАРЄ, які наводяться в тексті резолюції, звинувачення українським політикам висувуються вже пост-фактум і за дії, які вони зробили під час “нормального процесу прийняття політичних рішень”.

Враховуючи це, ПАРЄ закликає українську владу “прибрати з Кримінального кодексу статті, які дозволяють здійснювати кримінальне

переслідування за прийняття політичних рішень” і просить “зняти з колишніх членів уряду всі звинувачення, які засновані на цих статтях”.

До того ж комітет вважає, що “множинні недоліки, виявлені під час судових процесів проти колишніх членів уряду, могли позбавити їх можливості брати участь у чесному суді” в розумінні Європейської конвенції з прав людини.

Також у резолюції ПАРЄ наголошується, що виявлені недоліки викликані “системними дефектами в судовій системі України”.

Новий Шлях

The New Pathway Publishers, Limited
145 Evans Ave., Suite 210,
Toronto, Ont., M8Z 5X8 Canada

Publications mail agreement No. 40005756

In Brief

OUTGOING EUROPEAN PARLIAMENT PRESIDENT CRITICIZES UKRAINE

(RFE/RL) The outgoing President of the European Parliament says the prosecution in Ukraine of former Prime Minister Yulia Tymoshenko has set back relations between Kyiv and Brussels. In an interview on January 19 about his 30-month term in office, Jerzy Buzek was also critical of Belarus.

Buzek, a former Polish Prime Minister, concluded his presidency on January 17. He said opportunities for closer integration between Brussels and Ukraine were squandered as a result of the trial against Tymoshenko.

"I think it was possible to influence, at the beginning, the situation in Ukraine toward better cooperation with the European Union. But at the end, unfortunately, the prosecution against [the] former Prime Minister [Tymoshenko] spoils a lot of work," Buzek said.

Buzek, the first European Parliament President to come from a former Warsaw Pact country, took office in July 2009, [and] pledged to make human rights and the EU's newly created Eastern Partnership the priorities of his presidency. The Eastern Partnership project is a forum that tries to improve political and economic relations between the EU and six former Soviet republics - Ukraine, Belarus, Armenia, Georgia, Azerbaijan and Moldova.

"For the countries in the Eastern Partnership, it is also very important to have close cooperation with Russia. It is not a contradiction to be closer to the European Union and to keep good relations, especially economic relations, with Russia, because it is the closest [country to] them. So it is quite

natural that they would like [to] cooperate with Russia," Buzek said.

Buzek said one of the important accomplishments of his presidency was the creation of a code of conduct for members of the parliament - a code that improves transparency and will help avoid conflict of interest in the future.

YANUKOVYCH REFUSES TO RELENT IN TYMOSHENKO CASE

Kyiv (Reuters) - Ukrainian President Viktor Yanukovich appeared on January 22 to rule out any prospect of opposition leader Yulia Tymoshenko being freed, saying those responsible for signing a 2009 gas deal with Russia on "enslaving" terms should be punished.

"Ukraine has become hostage to enslaving gas agreements ... which have caused the country huge losses, billions of losses. We have been left with a huge external debt. Those who, regardless of their office, pushed Ukraine to the abyss must bear responsibility before the Ukrainian people," said Yanukovich.

Several thousand opposition supporters used a rally in the centre of Kyiv, marking the day when eastern Ukraine joined the west of the country, to protest at the government's policies and call for Tymoshenko to be freed.

In a statement read out to the crowd, Tymoshenko called on all opposition parties to unite in a single democratic opposition force. "One team - one victory - this is the only slogan with which the opposition should arm itself today," she said.

In what might prove to be a significant development in the coming months, several opposition parties later issued a statement saying they would unite to field a single candidate in single-mandate constituencies at next October's election. These will account for half the seats in the Ukraine parliament, the other half coming from party list voting. (By Richard Balmforth; Tim Pearce)

Ukrainian Christmas Carols...

Continued from page 1

the carollers arrived at 24 Sussex Dr. at 5:30 pm. and greeted Mrs. Laureen Harper with the traditional Ukrainian Christmas greeting "Khrystos Narodivsya", sang *Dobryi vechir tobi*, and asked: "Do you accept carollers?" The carollers then sang *Boh Predvichnyi* - "God Eternal", performed by the entire group. This was followed by a traditional Ukrainian Christmas greeting, a *vinchuvannya* recited in English by Mr. Keith Swinton.

The youth choir from St. John the Baptist Ukrainian Catholic Shrine performed an English language version of *Shchedryk* - the Ukrainian "Carol of the Bells". The Assumption of the Blessed Virgin choir then concluded the performance with *Boh Narodivsya* - "God Is Born", followed by *Boh Sya Rozhdaye*

- "Christ Is Born, Angels Rejoice".

The carollers concluded by offering Christmas greetings. Mrs. Harper graciously provided hot chocolate and homemade *pampushky* to the carollers.

The carolling was organized by the National Office of the Ukrainian Canadian Congress in cooperation with the UCC Ottawa Branch.

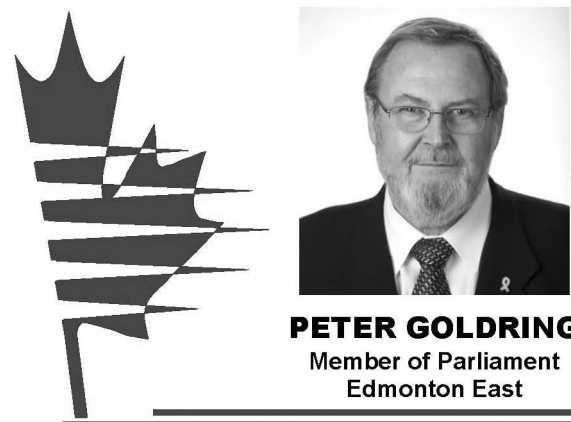
The carollers from the Ukrainian Orthodox Cathedral Choir, under the direction of Larissa Mason, were Natalka Mason, Oxana Genia, Nadia Zelem, Zora Jackson, Angie Reshitnyk, Tamara Rudenko-Charalambij, Vera Hutzuliak, Margret Kopala, Keith Swinton, Oleh Belkin, and Michael Reshitnyk. The Ukrainian Catholic children's choir members included Madeline Visser, Auke Visser, Zoe Butcher, Jasmine Butcher and Roman Kozak.

2012 Genie Nominations Announced

Ukrainian Canadians are found on the roster of 2012 Genie Award nominees. Congratulations to the team involved in making the film *The Whistleblower*, directed by Larysa Kondracki, nominated in six "Best" categories: *Best Picture*; *Direction*; *Original Score* - Mychael Danna; *Lead Actress* - Rachel Weisz; *Supporting Actress* - Roxana Condurache; and *Original Screenplay* - Eilish Kirwan and Larysa Kondracki. Congratulations are also extended to Orest Sushko and Christian Cook who have been nominated in the category of *Overall Sound* for their technical work on the film *A Dangerous Method*, directed by David Cronenberg.

"The Academy of Canadian Cinema & Television has served to unify the country's film industry by honouring and showcasing outstanding achievements in Canadian cinema with the annual presentation of The Genie Awards." The 32nd Genie Awards ceremony will take place in Toronto on March 8, 2012, and will be broadcast on the CBC.

Remembering The Past

The formal inauguration of the Camp Spirit Lake Interpretive Centre at the former internment camp in Quebec's Abitibi region was "moving," says Peter Goldring, Vice Chair of the Canada-Ukraine Parliamentary Group.

The internment camp at Spirit Lake was one of 24 established by the Canadian government between 1915 and 1917 during the First World War. The majority of its 1,200 detainees were Ukrainian immigrants. It was one of only two camps that held families, and one of two that were fenced in with barbed wire. The last known survivor, Mary Hanchurak, who was born in the camp, died in 2008 at the age of 92. The camp was one of the few internment camps with a cemetery, which still contains the remains of those who died while interned.

"No country has a perfect past," Mr. Goldring says. "We all know too well that mankind is itself imperfect. Many countries of the world today conceal or refuse to admit their historical misdeeds to their citizens. Canada not only faces up to its past, but contributed resources, as it has done here, so that past government wrongdoings are memorialized. Future generations can see, learn and hopefully not repeat such tragedies."

Mr. Goldring adds that Inky Mark, former Member of Parliament for Dauphin-Swan Lake, Manitoba, is to be commended for his successful initiation of Bill C-331. "The passing of that bill in Parliament led to this project's initiation. Congratulations are in order to the citizens and foundation committee of Amos, who all with the partnership of the Province of Quebec and area businesses helped to ensure the success of this absolutely superb memorial to the darkness of excessive governmental actions toward its citizens."

Peter Goldring thinks that it is important to remember what went on at Camp Spirit Lake.

What do you think?

780-495-3261 www.petergoldring.ca

send letters to

npweekly@look.ca

Yuri Shevchuk's New Book Depicts Ukraine as "a Happy, Modern, Polyglot and Cosmopolitan Culture"

Yuri Shevchuk started a tour to support *Beginner's Ukrainian* - his new textbook for those studying Ukrainian as a foreign language, and spoke to Roman Tashleetsky in Toronto about this much anticipated publication.

Roman Tashleetsky: Tell us about your textbook. What are its peculiarities?

Yuri Shevchuk: The book I'm speaking about is the result of 20 years experience teaching at the Harvard Ukrainian Summer School, then teaching continuously at Columbia University since 2004. This book for the first time has a companion website - 95 percent of all material in the book is recorded as audio files and open to the world from the Internet. You don't need a password; one click and you have it all downloaded from the website.

The book is constructed in such a way that anybody who doesn't have access to a language instructor can use it well. It is interactive, meaning that almost every exercise in the book is formatted so that there is an interlocutor. The exercises are built along lines of cue and answer, and the cues are very simple. For example, *Kuïv - Стенан* - that's the cue, and the model will say *Стенан живе у Києві*. After the pause, the speaker of the language is recorded and you can verify your decision against the speaker. So there is a mechanism of self-correction imbedded into the book. In addition, there is a second self-correction mechanism: all exercises without exception have keys, which are also downloadable from the website, so you can correct yourself also against the written key.

Another thing new to this book is that from the very first page you learn how to speak. Grammar is seen here only as a vehicle to conversation. That's why every grammatical subject

Yuri Shevchuk

starts with what you can say knowing a particular form. In that way, you know why you're learning the grammar.

R.T.: Your textbook contains an impressive dictionary; could you tell us about it?

Y.S.: This dictionary is not a wordlist; it's called a learner's dictionary of the language. Something so far not published in Ukrainian. This dictionary is meant not only to give a description of the meaning of words; it also describes their phonetic and morphological structure. Ukrainian is notoriously difficult for learners because of all kinds of mutations Ukrainian words can undergo: *стіл-столи*. In the dictionary, everything is taken care of: *книга-книзи, муха-муси*. It also gives you information on how to actually insert a particular word in speech, how to construct a sentence, what preposition a verb requires, what case a particular preposition requires, and how an

adjective agrees with a noun.

R.T.: I have noticed that each page of the textbook is abundant with illustrations...

Y.S.: This book is richly illustrated. A language textbook should be engaging, captivating visually. There was no such pleasure available to Ukrainian language students. I started writing to everyone I knew and then, when I realized that I did not have enough pictures, I wrote to people whom I didn't know to donate me a picture for a "thank you". Some two dozen strangers from all over Ukraine responded saying that this is a fantastic project and they wanted to be part of it, because it's high time for the Ukrainian language to become accessible to anybody in the world. The pictures in the book, therefore, are a kind of sociological self-portrait of Ukraine.

I wanted to step away from a colonial stereotype of "Ukrainianness" and create the impression of a happy, modern, polyglot and cosmopolitan culture which is today's Ukraine, a country that has faces that look Slavic, Tatar, Jewish, or dozens of nationalities which inhabit Ukraine. They all have one important thing in common: they speak Ukrainian - the State Language - and they are proud of it.

R.T.: The book was published in

August 2011, so you've been using it for a few months. Did the students' performance improve?

Y.S.: Yes, the published book has been used for over three months, but the materials of the book were very intensively tested with my students beforehand and changed with input from the students. Ideally, the book is meant to be covered in two semesters, but depending on the student and instructor, they can decide what tempo is the most comfortable for them. So it can be covered in two or three semesters. It can also be used as a skeleton with your own added material to learn a bit deeper. I know from my students, now that the book is out, that there's a huge difference.

R.T.: What would one be able to do after completing the book (for example, in reading a newspaper)?

Y.S.: You'll solidly be at the mid-intermediate or even low-advanced level in terms of writing, reading, conversing, and understanding. The only stumbling block reading the newspaper would probably be when you encounter specialized vocabulary (like political vocabulary - it's not here), and syntactic structures typical of newspaper style writing. There is no passive voice in this book, it's too early. But you can build on it. If you learn everything in this book, you'll be well taken care of, and very well equipped to go further, as from a springboard.

R.T.: Where can one buy your book?

Y.S.: For the first time, a Ukrainian language textbook is published not by an academic publishing house, but by a commercial one. That has not compromised the quality of the book, but it did something that no other Ukrainian textbook can boast: *Beginner's Ukrainian* is at least twice or three times less expensive than any of its Ukrainian counterparts. This book has some 430 pages and costs \$35 (discounted on Amazon and Barnes and Noble). That way, it's doubly accessible to people who would like to buy it. So, if you have friends who wanted to learn Ukrainian, but were afraid to start - this is a great present.

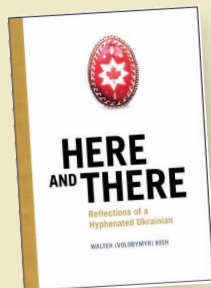
BOOK by Walter Kish

New Pathway Publishers and Walter (Volodymyr) Kish, a regular columnist with this newspaper, have announced the publication of his first book, *Here and There - Reflections of a Hyphenated Ukrainian*. It is a compilation of the best of Kish's weekly columns published in The New Pathway. They have been grouped into chapters by theme, including Ukrainian History, Language, Culture and Traditions, Humour, Post Soviet Ukraine, The Orange Revolution, Daily Life, Kyiv, Lviv, Travel in Ukraine and Miscellaneous.

The book can be ordered from The New Pathway. The price is \$25.00. For more information, call 416.960.3424

Walter Kish

Published by New Pathway Publishers with the generous support of the UNF Foundation and the Shevchenko Foundation

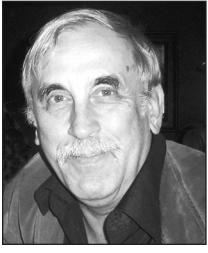
Д-р Зеня Біло ДЕНТИСТ

Повна стоматологічна обслуга
Ласкаво запрошуємо нових пацієнтів
Працюємо в суботу

2175A Bloor St. West
Toronto, Ontario

416.767.3413

The View From Here

By Volodymyr Kish

Communities

Those of you who read this column regularly, know that I often write about the state of the Ukrainian community here in Canada. The Ukrainian Credit Union, where I serve as a member of the Board of Directors, has as its slogan “Building Community”. The Ukrainian Canadian Congress has “Leading the Community” as the banner on its Internet Web home page. Virtually all the Ukrainian organizations currently still active in Canada constantly promote community development as one of their primary goals.

But what exactly is the Ukrainian “community”? If we were to go back a century or two to our origins in the Ukrainian homeland, we would realize that it was not hard to define who and what the Ukrainian community was. In the small towns and villages where most of our ancestors came from, there was no ambiguity about who you were.

Had I lived there in those times, all of my friends and neighbours would have been Ukrainian and spoken the same language. We all would have gone to the same church. We all would have gone to the same schools. We all would have sung the same songs and danced the same dances. We all would have been engaged in the same type of work, and with a few exceptions, we all would have been part of the same economic class and shared similar political and philosophical views. There, may have been other ethnic folk sharing the same geographic space with us – the Poles, the Russians, the Jews, and perhaps others – but by and large, they would stick with their own kind in their own neighbourhoods of the towns and cities, and we would stick to ours. The social, cultural and economic demarcation lines were well defined, and the Ukrainian community as such, was quite homogenous.

To some extent, this reality persisted with the first generation of Ukrainian immigrants to Canada, where because of low economic status, lack of language skills and overt discrimination, Ukrainians banded together in fairly tight-knit and self-sufficient communities. However, with each passing generation, the boundaries of those communities started to disappear, and the forces of assimilation began to have a profound effect on our sense of self-identity and community.

Today, in a practical sense, I belong to many communities and most, frankly, have little to do with my being Ukrainian. The immediate neighbour-

hood I live in has no other Ukrainians and I mix daily with a broad cross-section of nationalities and ethnicities that have come to characterize many Canadian cities and towns. The same can be said of the office where I work. In a recent survey within my department in the Ontario government where I work, we were not particularly surprised to find close to thirty different nationalities and as many different language capabilities represented. Although I have a lot of Ukrainian friends and acquaintances, I have just as many who are non-Ukrainian in terms of background. Further, regardless of whether they are Ukrainian or not, they all cover a broad spectrum of political beliefs, religious affiliations, cultural preferences and tastes, as well as occupations and educational levels. I would hasten to add that they also represent a good cross-section of the capitalistic spectrum from the unemployed and blue collar labourers, to the professional and well-to-do millionaire classes.

In short, Ukrainians are no longer a well-defined, homogeneous community. True, I still see myself as a Ukrainian, but I am also a lot of other things and belong to a wide range of other “communities” that I also identify with. And herein lies the challenge for any Ukrainian organization that seeks to strengthen and develop the Ukrainian “community”.

It is likely futile to try and recreate the type of tight-knit physical communities that existed with the first generation of every wave of Ukrainian immigration to Canada. Our aims and goals must fundamentally change and adapt to the reality within which we live. Our communities must of necessity become much more virtual and capitalize on the capabilities and technologies that Canada and modern society has to offer. Further, we must restrain our natural impulses to preserve our cultural traditions and forms in a frozen, static state, and instead, using them as a base, adapt them and build on them to create our own distinctive Ukrainian Canadian culture. Art, music and cultural forms of all kinds are dynamic growing entities that need to evolve and develop in creative ways if they are to stay relevant.

Our view of what the Ukrainian community is must correspondingly change and with it, the priorities and methods which we employ to keep the Ukrainian identity strong and vibrant within this great country of Canada.

Helping Ukraine's Democracy: Some Ideas

Mental Callisthenics with Vujko Ilko

By Oksana Bashuk Hepburn

“I’ve had a *eureka* moment,” shouts Uncle Ilko into the telephone. “Can you come over?”

It’s Christmas Eve and I’m in the midst of twelve dishes signifying the Apostles in the Christian era; earlier, the twelve months in the pagan era, and who knows what before that. I’m to pick up Vujko in a few hours to join us in a lusty “Boh Predvichnyj” carol opening the magical feast.

“Can this wait a few hours? I’ll be there after six to miss the traffic jam.”

“If you insist. It’s about Yulia.”

“Is the old lady dead?”

“Not the old church lady, silly. Yulia Tymoshenko, Ukraine’s former Prime Minister; the one that’s in jail.”

Chopping onions, mushrooms, sauerkraut and garlic all day has a way of dulling the mind.

“Of course, Uncle. What’s up?”

“The oligarch mafiocrats have taken her to Kharkiv. They’re isolating her. Keeping her away from the political centre in Kyiv.”

Indeed, on New Year’s Eve, or shortly after midnight, she was driven some 500 km to a detention centre. There was no warning; just a dire autocratic message: she’s in our custody; we do as we wish.

“A horrible development, Vujku, but we’ve covered that already. What’s the ‘eureka’?”

A few nights earlier, we had had a long session of mental callisthenics - the name Vujko gives to our discussions about things Ukrainian. Callisthenics, he says, is an apt word, as politics in Ukraine is like running an obstacle course set out on a minefield. Lack of mental agility can be catastrophic. We had mused at what could be done to extricate Tymoshenko from jail.

“Yes, we did, but we were short on how to exert further pressure... Now, I’ve got it. I’ll wait ‘til you pick me up.”

I add more spicing to the *borsch*, lower the oven temperature emitting the delightful *holubtsi* aroma, pour boiling water over the handful of dry mushrooms, *pravdyvi!*, brought from Ukraine on my last election observer mission, all the time wondering what the old man has come up with. What a task! The free world is confounded about next steps to deal with the assault on democratic institutions in Ukraine that culminated in the arrests of political opposition members and Yulia’s seven-year sentence. Canada made a most credible intervention. Prime Minister Harper’s personal letter was a direct message to President Yanukovich: let her go or there will be serious consequences. Instead, she was sentenced to seven years and, now, removed from Kyiv; a clever *out-of-sight, out-of-mind* tactic. The time has come for ‘serious consequences’. But what?

I cannot wait as we get into the car. “Vujku, what have you got?”

He’s somewhat coy.

“On Yulia?”

“Yes, Uncle, yes.”

“Make her a universal symbol of a fighting democrat. Just like Nelson Mandela; like Myanmar’s pro-democracy leader Aung San Suu Kyi, recently released from house arrest. You know, she will be a candidate in their April election.”

“Uncle, I don’t think our community knows how to do that. Most people I talk to are confused. Leaders of international and national organizations have issued letters condemning the judicial process, arrest and sentence, but now Yulia Tymoshenko is in jail and as former President Viktor Yushchenko says, it’s ‘irreversible.’”

“Don’t listen to him. Word has it that he’s buying an estate in Chicago. But who said it would be easy? Helplessness stems from lack of experience: we’ve not had to do this before. But cheer up, there’s no rehearsal for Motherhood either. The Yulia situation can be addressed.”

“Okay. How?”

“There are two things I’m putting forward, but there are many more. Remember, the key is for democracies of the world to make an example of Ukraine. If it doesn’t happen there, it can’t happen anywhere including the Arab Spring countries. Ukraine’s democracy is a global issue! That’s for starters.

Next, create a global buzz around the incarceration of opposition members. Yulia has the greatest prominence; lead with her. Shower her with honorary doctorates for championing democracy. Convince Canadian universities - Alberta, Saskatchewan, Manitoba, Winnipeg, Toronto - to do so. Don’t restrict the process to Ukrainian Studies departments. Get History, Political Science and, most important, Women’s Studies involved. The U.S. has good people at Rutgers, Harvard, and Columbia who can do this. Europe too.”

“This is do-able Vujku. Involve Asia, Australia and Africa. I saw a *YouTube* video from Senegal where folks were protesting Yulia’s incarceration. I never thought that Ukraine’s democratic backsliding would resonate there.”

“Indeed. But more is needed. It’s a shame no one thought of putting her name forward as *Time’s Woman of the Year*.”

“Wow! Does the diaspora have the clout?”

“It doesn’t if it fails to try. Remember, freedom of the opposition is critical to good government everywhere. If Ukraine loses it, what hope is there for others?”

“You’re saying ‘dare to be brave’.”

“Yes. And watch for the snowball effect.”

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖЕННИК
НОВИЙ ШЛЯХ
THE NEW PATHWAY UKRAINIAN WEEKLY LE NOUVEAU CHEMIN HEBDOMADAIRE UKRAINIEN

To subscribe, call
416-960-3424

Kobzar Literary Award 2012

Short-List of Nominations

By Oksana Zakydalsky

Toronto – The \$25,000 biennial Kobzar Literary Award recognizes outstanding contributions to Canadian literature through an author's presentation of a Ukrainian Canadian theme with literary merit. The inaugural Award Ceremony was held in 2006, and the

come to Stalinist USSR, where terror reigns and the country is soon plunged into the horrors of World War II.

Rhea Tregebov is an award-winning poet and author of books for children. Born in 1953 in Saskatoon, she grew up in Winnipeg and teaches creative writing at the University of British Columbia.

Myrna Kostash is well known to Canadians as a writer of "creative non-fiction". Since the publication of "All of Baba's Children" in 1977, she

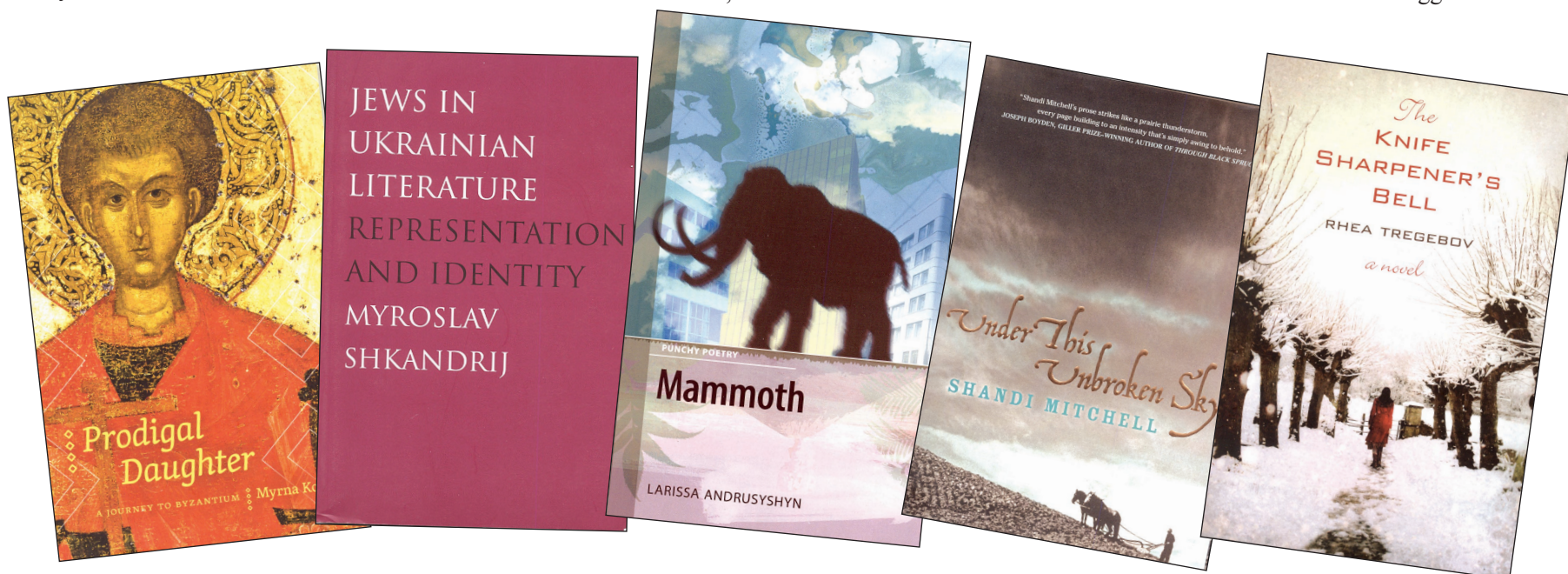
were antagonistic toward one another and interacted only when compelled to do so by economic necessity. He demonstrates how Ukrainians have imagined their historical encounters with Jews under different historical contexts since the late 19th Century.

Myroslav Shkandrij is Professor of Slavic Studies at the University of Manitoba, and has published several books on Ukrainian and Russian literature and art - such as "Modernists, Marxists and the Nation: The Ukrainian

taught writing across Canada and the US, and was recently appointed to the Order of Canada.

M.G. Vassanji is a prolific writer – author of six novels, collections of short stories, a travel memoir, and a biography. Winner of many literary prizes, he has twice won the Giller Prize for *Best Novel*. His latest novel is "The Assassin's Song", published in 2007. He is a member of the Order of Canada.

Randall Maggs lives in

fourth Kobzar Literary Award 2012 Ceremony will be held on March 1, 2012 in Toronto. There are five finalists for this year's Award: two novels, a memoir, an academic work, and one book of poetry.

"Under the Unbroken Sky" by Shandi Mitchell depicts the tale of family, survival, love and betrayal. It begins in 1938 when Teodor Mykolayenko returns to his family and farm in Manitoba after a year in prison and, using the strength of will that enabled him to survive starvation, warfare and Stalin's crimes in Ukraine, he makes the crops grow, and the family begins to heal. But when a returning brother-in-law threatens to take away everything they have built, they have to face a family betrayal. Giller Award winner Joseph Boyden called the novel "brilliant and honest and brutal," while a New York Times review called it "dazzling."

Shandi Mitchell is a filmmaker and screenwriter whose award-winning short films have been featured at festivals across North America. She lives in Nova Scotia and "Under the Unbroken Sky" is her first novel.

The narrative of Rhea Tregebov's "The Knife Sharpener's Bell" begins in 1935 and is also centered on the trials faced by an immigrant family – but this time a Ukrainian Jewish family living in Winnipeg. To escape from their disappointments in Winnipeg during The Depression, the family returns to Odessa with hopes of experiencing an ideal communist life. But they have

has written on the Ukrainian-Canadian experience several times. In her book "The Prodigal Daughter: A Journey to Byzantium", Ms. Kostash shares her experiences in confronting her childhood religion of Eastern Orthodoxy, its roots in Byzantium, and its renderings into Slavic and Greek versions. Ms. Kostash's journey, through Greece and the Balkans, centers on the variety of images and stories of the Great Saint of the East, St. Demetrius of Thessalonica. Conscientiously researched, the book is a personal journey that examines the shifting parameters of ethnic, national and religious identity.

Active in the Canadian literary community, Ms. Kostash was a founding member of the Periodical Writers' Association of Canada, and served as chair of the Writers' Union of Canada (1993-94). Myrna Kostash was born in 1944 in Edmonton where she now lives.

Although it has been described as "impressive" and "scholarly", Myroslav Shkandrij's book "Jews in Ukrainian Literature: Representation and Identity" has also been called "accessible to lay readers", which is what most non-academic readers want to hear. In the book, the relationship between Jews and Ukrainians emerges through an analysis of literary works that enables understanding of diversity in Ukraine and explains interpretations of Ukrainian identity in Canada. Prof. Shkandrij challenges the established view that the Ukrainian and Jewish communities

Literary Discussion of the 1920s." Ukrainian-Jewish relations is one of his research interests.

The fifth short-list selection is a book of poetry: Larissa Andrusyshyn's "Mammoth". This is her debut collection of poems and honours the memory of her father Ivan, a paleontologist. She was witness to the process and fact of her father's death, and proceeds to find him again through a series of innovative poems. Death is examined without *pathos*, through the paleontologist's magnifying glass and the geneticist's microscope.

Larissa Andrusyshyn is a published poet who coordinates poetry workshops for at-risk youth. She was born in Reno, Nevada and moved to Montreal in 1989, where she now lives.

The Kobzar Literary Award 2012 jury was composed of four well-known Canadian writers: Denise Chong, Nino Ricci, M.G. Vassanji, and Randall Maggs.

Denise Chong is the author of award winning bestsellers: "The Concubine's Children" – a non-fiction narrative of a Chinese family in Canada – and "The Girl in the Picture" which portrays life in war-torn Vietnam. Ms. Chong has been widely anthologized.

Nino Ricci's novels have been published to critical acclaim around the world. They include the "Lives of the Saints" trilogy and "Testament". His most recent novel, "The Origin of the Species," earned him his second Governor General's Award. He has

Newfoundland, where he has taught literature at Sir Wilfred Grenfell College. He is the author of two collections of poetry, one of which – "Night Work: the Sawchuk Poems" – was the winner of the 2010 Kobzar Literary Award.

The Kobzar Literary Award 2012 Ceremony and Dinner will take place at Toronto's lakefront *Palais Royale*. The Award was established and is supported by the Shevchenko Foundation and managed by Dr. Christine Turkewych, Director of Literary Arts. The Kobzar Literary Award Ceremony Committee of eighteen *literati* and dedicated professional women is chaired by Alla Shklar. For more information, visit the website at www.kobzarliteraryaward.com

Слушайте українську
ЩОДЕННУ радіопередачу

ПІСНЯ УКРАЇНИ

з радіостанції CJMR
на хвилях 1320

Від понеділка до п'ятниці—
7:30 до 8:00 ввечері

Субота і неділя—

5:00 до 5:30 пополудні

Керівник і ведуча програми
– Оксана Сидорчук Соколик

Телефон 416-536-4262

Daily Radio

SONG OF UKRAINE

P.O. Box 2, Station "D"
Toronto, Ontario M6P 3J5
Canada

“Церква – це криниця сили Духа”

Протягом останніх двох десятиліть Україну відвідували мільйони громадян інших країн, а серед них сотні тисяч – нащадки наших земляків, представники Великої Української Родини. Завжди добрим словом згадуємо тих осіб, котрі протягом багатьох років наближали нашу свободу, інформуючи світ про життя українців у большевицькому ярмі, підтримуючи наших в'язнів сумління, дисидентів.

Після проголошення Незалежності відкрилися нові можливості співпраці, і українці Канади, Польщі, США, Австралії та інших країн на власні очі побачили наші проблеми, відчули їх на собі, перебуваючи в Україні.

Пані Ірина Ващук, відома громадська діячка з Канади, голова Світової Ради Суспільної Служби Світового Конгресу Українців, за власною ініціативою створила Комітет “Приятелі Української Православної Церкви Київського Патріархату” і є його головою. Як, коли і чому виникла потреба створення цього комітету – про це розпитуємо пані Ірину Ващук.

І. В.: Це почалося з мого знайомства із працею Суспільної Служби України. Я вперше приїхала на Кіровоградщину, до Новоархангельська, на запрошення пана Валентина Животовського. Моє перше знайомство з паном Животовським було телефонне, і я запитую його: “Ви ходите до церкви?” Каже: “Ходжу”. – “А до якої церкви?” Каже: “Української”. Запитую: “Але до якої української?”

Я дала два-три дні йому до надуми, аж потім він з'ясував, що у них церква належить до Московського Патріархату.

Так я приїхала до

Новоархангельська. Районна адміністрація вислала авто, і я об'їздила Кіровоградщину. Ця земля мене дуже обіграла, по селах всюди була українська мова, ми відвідували самотніх людей, і одного дня я побачила те, на що навіть не сподівалася. Місцева громада зачинила двері до церкви і не пустила московського священика. І я тоді відкрито виступила на захист громади, а пізніше, коли мене викликали в міліцію, зрозуміла, що була заява на мене.

В міліції я сказала, що пережила найприємнішу хвилину в моєму житті: мені дуже сподобалось, що наш народ починає думати і національно дозрівати.

Пізніше познайомилася з Єпископом Сумським Київського Патріархату, Владикою Мефодієм. На Сумщині я об'їздила всі парафії. Я бачила, з чого починається Церква, – з нуля, на власних силах починає ставати, воскресати...

Я пообіцяла собі, що зроблю все, щоб допомогти цій Церкві. Зорганізувала у 2002 р. Комітет “Приятелі Київського Патріархату”, який очолюю до сьогодні, і стараємось надати всебічну підтримку: моральну, гуманітарну, фінансову.

Тепер наша увага буде призначена Луганську, де зовсім нема Церкви. А таких місць далеко більше. Думаю, що святим обов'язком кожного українця і українки є визначитися у цьому питанні. Бо Церква – це криниця сили Духа. І якщо Церква сильна, тоді і нація буде сильна, і не буде так тяжко проходити того шляху, як це відбувається тепер. Нація буде об'єднана.

Надія Самуляк: Пані Ірино, Ви багато мандруєте Україною. А які місцини нашої Батьківщини для Вас є особливими?

І. В.: Київ – мій улюблений

Ірина Ващук

дім. Для мене це святе місце, свята земля. Звичайно, кожного року я відвідую Святейшого Патріарха Філарета.

Дуже дорога мені Сумщина, тому що коли я приїхала як міжнародний спостерігач на вибори у 2004 році, це було моє вибране місто, і ми перебували у Владика Мефодія під час виборів. Чим більше я його пізнавала, тим більше бачила людину не тільки духовну, але й великого патріота, Українця з великої букви. Мене вразило його дуже скромне житло. Я мала нагоду побачити багато історичних міст – Батурин, Конотоп, Глухів. Минулого року відвідали Холодний Яр – Чигирин, Суботів. Бо ж Україна – це суцільна історія. Коли я була вперше в Батурині, мені здавалося, що я стою на морі крові, мені здавалося, що я чую крик тих людей, які тут загинули... А ще цей пам'ятник, високий Хрест.

Н.С.: Знаю, що Ви підтримуєте також молодь, яка поповнює Київський Патріархат?

І. В.: Усі молоді священики – це як мої діти. Ось коли настає Різдвяний час, вони ходять з колядою від хати до хати, і вони мені зізнаються, що люди, наприклад, на Сумщині, раніше не чули колядок. Оце велика радість, яку вони приносять на нове життя, повертаючи людям традицію, котра має жити в нашій народі.

Звичайно, я щаслива, що можемо простягнути руку допомоги через свідомих українців у Канаді, і ми простягаємо цю руку.

До Комітету “Приятелі УПЦ Київського Патріархату” належать і греко-католики, і православні. Не грає ролі, якого віровизнання людина, але важливо бути українцем, свідомим українцем. Наші греко-католики приязно і з розумінням ставляться до Комітету, Світовий Конгрес Українців теж долучився, коли я робила збірку на побудову Петропавлівського храму у Дніпропетровську, – це було під його патронатом, і все склалося успішно й гарно. Ми читаємо новини з Інтернету, знаємо, що дуже важко зареєструвати парафію Київського Патріархату – не сприяє влада. А храми Московського Патріархату ростуть по всій Україні, знаходяться добродії, котрі дістають якісь пільги податкові... Але спробуй скажи, що церкву будує громада Київського Патріархату...

Так не повинно бути, бо Українська Православна Церква Київського Патріархату – це корінна національна Церква, і я думаю, що пора нашому народові це зрозуміти.

Цього року мені пощастило бути на святкуванні Князя Володимира 28 липня. То вперше в моєму житті я була свідком такого християнського піднесення: ішла колона народу від собору Святого Володимира, де була Служба Святейшого Патріарха Філарета, аж до пам'ятника Володимира. Я зрозуміла, що можу бути спокійною за майбутнє нашої Церкви. Це переконало кожного учасника, кожного, хто звернув свої очі на похід. Українській Церкві – бути! Сильнішати і ніколи не сходити з того шляху! Вона буде!

Ми великий народ, гідні бути незалежними, мати свою Церкву і не зважати, чи нам Москва дозволяє, чи Рим, чи Константинополь. Ми повинні бути самі собою.

Розмовляла Надія Самуляк

СВІТОГЛЯД

ЩОСУБОТИ
8:00 веч.

Since 1965

BLOOR TRAVEL

Літаком чи кораблем – кращі ціни Вам знайдем!

Air Tickets
Hotel Reservations
Car Rentals
Train Tickets
All Inclusive Holidays
Cruises
Travel & Visitor Insurance

Tel: **416-535-2135** email: info@bloortravel.ca
2336A Bloor Street West, Suite 200, 2nd floor

На Аскольдовій Могилі поховали їх...

На Різдво кожен, хто відвідав церкву Святого Миколая Чудотворця на Аскольдовій Могилі, міг стати свідком “дива”. Неподаляк храму, на місці звичного для багатьох киян і гостей столиці дерев’яного Хреста на честь Героїв Крут стояв справжній пам’ятник крутянцям – виготовлений з дорогого каменю “козацький хрест”, у центрі якого висічений Тризуб, а під ним промовиста і символічна цитата зі Святого Євангелія: “Найбільша любов – життя покласти за друзів”.

Сподівався, що про авторів несподіваного “дива” розповість настоятель храму. Однак отець Ігор Онишкевич лише висловив захоплення новим пам’ятником і повідомив, що його творці та меценати не бажають розголосу, їм цілком достатньо усвідомлювати, що про їхню справу “знає Господь”.

Буду відвертим – слова отця Ігоря мене, і, думаю, не тільки мене, вразили. Адже впродовж багатьох років не я один був свідком, коли під час відзначення чергової річниці битви під Крутами на Аскольдовій Могилі різні достойники, починаючи від президентів і прем’єр-міністрів і закінчуючи провідниками рейтингових партій, фактично клялися, що “на цьому святому місці встановлять величний пам’ятник”... І нічого для цього не зробили.

Загалом історія із вшануванням на Аскольдовій Могилі пам’яті українських студентів, що зі зброєю в руках виступили проти московських окупантів, досить повчальна. Вона почалася ще у березні 1918 року, коли в Києві відбувся велелюдний похорон 28 полеглих українців у бою під Крутами. Похоронна процесія була велелюдною і урочистою. Як і годиться, вона розпочалася Службою Божою, що супроводжувалася співом хору під керівництвом О. Кошиця. Віддати останню шану загиблим

прибули члени Центральної Ради, міністри уряду на чолі з В. Голубовичем, військові відділи січовиків. Провідник Української держави Михайло Грушевський виголосив промову, яку завершив зворушливими словами: “Батьки, брати, сестри тих, котрих ми сьогодні ховаємо! Стримайте сльози, що котяться з ваших очей, як стримую я. Бо ж ті, котрих ви ховаєте, доступили найвищого щастя – вмерти за Отчизну!” Після цього Єпископ Никодим відслужив заупокійну літію. Загиблих з військовими почестями було поховано на Аскольдовій Могилі.

Бій, що відбувся 16 січня 1918 року на залізничній станції Крути під селищем Крути та поблизу села Пам’ятне, за 130 кілометрів на північний схід від Києва і цей бій тривав 5 годин між 4-тисячною більшовицькою армією Михайла Муравйова та 300-ми київськими студентами, що захищали підступи до Києва. Особливо величність похорону загиблих мала сильний емоційний вплив на суспільство. Так, відома тогочасна письменниця Людмила Старицька-Черняхівська у статті “Пам’яті юнаків-героїв, замордованих під Крутами”, опублікованій у газеті “Нова Рада”, писала: “Для нас могила ця лишиться навки полум’ям віри, вона дала нам незабутнє минуле. Це буде друга свята могила над Дніпром... Діти України – це ваша могила. Вона не дасть нам спинитись, не дасть нам забути”.

Але після цього не знайшлося часу, сил, а головне бажання встановити пам’ятник тим, чиї імена так пафосно звеличувалися.

Очевидно, що в радянські часи, коли будь-яка згадка про УНР була рівносильною державній зраді, не могло бути й мови про гідне вша-

нування пам’яті героїв. Більше того, щоб остаточно стерти зі свідомості киян бодай найменший спогад про українську державність 1917 – 1922 років, надгробок із Хрестом на Аскольдовій Могилі було зруйновано. Цей акт державного вандалізму призвів до того, що й сьогодні немає достовірних свідчень про місце останнього спочинку більшості загиблих.

Натомість пам’ять про студентів в основному зберігалася на еміграції та у творчості українських істориків, поетів і письменників. Зокрема, Дмитро Дорошенко, Сергій Єфремов, Олександр Олесь, Уляна Кравченко, Валер’ян Поліщук, Улас Самчук, Євген Маланюк та інші митці присвятили крутянцям статті, кращі свої твори. Найвідоміший з них – поезія Павла Тичини “Пам’яті тридцяти”, яка починається рядками “На Аскольдовій Могилі / Поховали їх – / Тридцять мучнів українців, / Славних, молодих...”, увійшла до хрестоматії з української літератури.

Частково історичну справедливість було відновлено наприкінці 90-х років минулого сторіччя, коли неподалік церкви Святого Миколая на Аскольдовій Могилі патріотична громадськість встановила скромний дерев’яний Хрест із зображенням розп’ятого Ісуса Христа з написом: “Борцям за волю України, Героям Крут – вічна слава!”

З відновленням Незалежності України у 1991 році започатковано традицію відзначення пам’яті Героїв Крут на державному рівні. З цього часу з року в рік лунали запевнення очільників країни, що тимчасовий Хрест стане величним пам’ятником, гідним подвигу героїв.

У 2008 році президент України Віктор Ющенко навіть видав Указ “Про вшанування подвигу Героїв Крут”, відповідно до якого передбачалося, зокрема, вжити заходів, спрямованих на розвиток Меморіального комплексу “Пам’яті Героїв Крут”, та вжиття додаткових заходів стосовно впорядкування

Пам’ятник Героям Крут

пам’ятників та місць поховання осіб, які загинули у боротьбі за свободу і незалежність України.

Однак і цей указ не стимулював конкретних дій щодо заміни Хреста на повноцінний пам’ятник. Щоб бодай якимось поглибити пам’ять про одну з найдраматичніших сторінок вітчизняної історії, біля підніжжя Хреста було встановлено гранітну плиту із викарбуваними на ній іменами студентів та гімназистів Помічного Студентського Куреня Січових Стрільців, замордованих більшовиками під Крутами у 1918 році. Спереду – ще одна кам’яна плита з хрестом і словами: “На заклик Вітчизни вони озвалися, пішли і віддали, що мали...”

Увесь цей час святим місцем опікується церковна громада греко-католиків, яка не тільки в належному стані підтримує могилу, а й дбає, щоб вона стала місцем духовного і патріотичного паломництва.

Не сумніваюся, що цього року і в наступні роки уже до справжнього пам’ятника героям-крутянцям приходитимуть керівники держави, урядовці, депутати, партійні і громадські діячі, лунатимуть палкі патріотичні промови. Але відтепер докором кожному з них стане не тільки подвиг студентів і гімназистів, але й пам’ятник на їх честь.

Богдан Червак

SMITH MONUMENT COMPANY LIMITED

Founded in 1919

349 Weston Road (North of St. Clair), Toronto, Ontario, M6N 3P7

- We manufacture granite monuments, markers and other customized granite products
- Drop by and visit our showroom and plant, which is open to the public
- Monuments produced by our firm can be placed in all cemeteries
- Lettering on monuments can be done in any language and can be added to existing monuments in all cemeteries
- We offer after hour appointments and we can arrange in-home visits
- We offer competitive prices, and will treat you with the utmost respect

Please contact Andrew Latyshko, owner
(416) 769-0674 or 1-(888) 836-7771

Керівник програми –
Любомира Матвіяк

Радіопрोगрама “Поступ”
у прямому ефірі

Щонеділі 8-10 год. вечора
на хвилях FM 88,9 (CIRV)

Новини з України та світу
Інтерв’ю та дискусії
Замовляйте у нас музичні вітання

Tel.: 416-671-1805 Fax: 416-628-5156 lyubomyram@yahoo.com

“На початку було Слово” У 200-річчя Маркіяна Шашкевича

Ярослав Розумний

Заходами Українського Католицького Університету (УКУ) у Львові та при співпраці Інституту Славістики Віденського Університету у приміщенні Товариства “Свята Софія” при *via di Voccea 478* в Римі 8-9 грудня 2011 року відбулася Міжнародна наукова конференція для відзначення 200-ліття від народження пробудника Галицької Русі, о. Маркіяна Шашкевича, під загальним гаслом “На початку було Слово”. Технічним організатором програми конференції був Олег Турій, проректор з наукової роботи УКУ у Львові.

У відкритті конференції взяли участь і привітали присутніх Єпископ Діонісій Ляхович, візитатор українців-католиків Італії та Іспанії, Єпископ Гліб Лончина, Екзарх українців-католиків Великобританії, й Тетяна Іжевська, посол України у Ватикані. Модератором відкриття був о. Іван Дацько, голова Т-ва „Свята Софія”.

У програмі конференції брали участь доповідачі з Австрії, Італії, Канади, Німеччини, Польщі й України. Українську групу представляли такі доповіді: Михайло Шалата з темою “Шашкевичезнавство періоду Незалежності України”, Роман Лубківський – “Маркіян Шашкевич – Апостол українського національного відродження”, Дмитро Павличко – “Маркіян Шашкевич і сучасна Україна”, Олег Турій – “Ідеї “Руської Трійці” в період “Весни народів”, Остап Серета – “Руська Трійця” та ранні народовці”, Ганна Дидик-Меуш – “Русалка Дністрова” в контексті української мови попередніх періодів” та Наталя Хобзей – “Лексичні джерела творчості “Руської Трійці”.

Віденську групу представляли: Міхаель Мозер з темою доповіді

Маркіян Шашкевич

“Роль Маркіяна Шашкевича в розвитку української мови й процесі націотворення”, Филип Гофенедер – “Маркіян Шашкевич у радянському контексті”, Катажина Гібель – “Маркіян Шашкевич і польська література”, Марія Гефінггоф – “Богословська термінологія у творах Маркіяна Шашкевича”.

Рим репрезентували о. Іван Музичка та Оксана Пахльовська. Перший говорив про Маркіяна Шашкевича як предтечу і пробудителя національного відродження Галичини, а Оксана Пахльовська про європейську рецепцію української літератури періоду національного відродження.

На тему “Між австрійським лоялізмом та галицько-українською ідентичністю: причинки до історії роду Шашкевичів” промовляв Станіслав Стемп’єнь з Перемишля. А про роль західної української діаспори в періоді застою й цензури на матеріку доповідав Ярослав Розумний з Вінніпегу.

Зголошена доповідь Дітера Гетца з Нюрнбергу (Німеччина) на тему “Українське питання” на Слов’янському Конгресі у Празі” з огляду на хворобу доповідача не була прочитана. Всі доповіді конфе-

ренції будуть опубліковані в окремому збірнику.

Склад доповідачів за національним походженням, академічним стажем і тематикою був різноманітним. Програма віддзеркалювала характер епохи “Весни Народів”, участь українських представників з акцентом на центральну особу того руху – на Маркіяна Шашкевича та на регресивний – політичний, культурний, суспільний та економічний стан у сучасній Україні.

У доповідях і дискусіях проходили основні, закладені в підвалинах Шашкевичевої програми пробудження й відродження насиллям пригнобленого народу – *мова, спадщина, організованість і свобода*.

Мову Шашкевич бачив насамперед як віддзеркалення духовного обличчя народу, як ознаку його самобутності, бачення світу довкола себе та як чинник, який формує людську настанову.

З цього випливає ставлення народу до своєї *свободи* – найшляхетнішої ознаки людської гідності. Темою його першої проповіді була *неволя* народу маронітів під турецьким пануванням, а у своїй поезії він наче закликає весь свій народ обабіч Збруча – “Відкинь той камінь, що ти

серце тисне!.. Ти не неволі син!”

Джерело сили для цього усвідомлення Шашкевич знаходить у досвіді народу, висказаному в пісні, легенді, героїчному епосі народу – від середньовіччя до нинішнього дня.

Перепопу відродженню Шашкевич бачив у людському *егоїзмі й зависті* – “Зависть най нас не спляє” і наголошував роль *розуму та хотіння* – “Ум, охота хай засяде”. А основним і актуальним, як і сьогодні, була *об’єднаність як ворог страху*: “Разом, разом, хто сил має, / Гонить з Русі мраки тьмаві...”

Ці гасла, як і подібні Шевченкові, мали політичне, психологічне та моральне значення. Вони сприймалися і резонували в усіх верствах галицького суспільства – серед молоді світської інтелігенції, серед духовенства, студентства, молоді й селян-хліборобів.

Маркіян Шашкевич прожив усього 31 рік і сім місяців, але за цей короткий час він зумів повернути думання мільйонів та здобути собі вдячність народу, якому він повернув гідність. При перепохованні його тлінних останків з невеликого села Новосілки на Личаківський пантеон у Львові 31 жовтня 1893 року, у 50-ту річницю смерті, його домовину почесно везли волами й напереміну несли священики та селяни як вияв найвищої шані.

Тому незрозумілим контрастом є неувважливість теперішнього уряду України, з її президентом на чолі та його міністрами і дорадниками, які не вважали необхідним відзначити 200-річчя від народження Шашкевича на державному рівні й тим пошанувати почуття понад 30 мільйонів громадян держави українського роду. Не відзначено великого державника, який підняв з колін півавстрійського русина і відвернув очі багатьох збаламучених галицьких москвофілів, котрі шукали “порятунку” в московського царя.

Відрадним, однак, був факт, що в цій конференції взяли участь доповідачі, половина з яких – представники молодого покоління різних країн: Австрії, Італії, Канади, Німеччини, Польщі та України. Це академіки, професори університетів, доктори наук та дослідники українських дисциплін, люди вільного західного демократичного мислення, яке вповні зливалось в одне русло з мисленням Маркіяна Шашкевича.

Все відбулося достойно у привітному та гостинному Римі, без “рідних” регіональних парканів і моря жандармів за тими парканами; відбулося так, як має відбуватися вшанування державника, котрий, як висловився Юрій Шевельов, “заклав справжні невмирущі підвалини відродження своєї нації”.

Kozak
Aluminum & Roofing
Founded 1983

- покриття різних дахів
- інсталяція алюмінієвих дверей, обшивка (siding)
- бетонні роботи
- шліфування
- виготовлення вікон

Телефонуйте:
Богдан 416-622-1018
Cel. 416-505-2335
22 Dewitt Rd.
Toronto, Ont. M9B 3E1

Купівля та продаж нерухомості

Надія Баб'юк

Realtor Member/
Агент з продажу-купівлі нерухомості

tel: 416.236.7711 cell: 416.835.7442
nbabyuk@hotmail.com www.hlcholkkanrealty.com

109 Judge Road, Toronto, ON M8Z 5B5

Власне житло – надійна інвестиція!

З великим сумом і щирим жалем сповіщаємо українську громаду, що 18 січня 2012 р. після короткої недуги відійшла у вічність член Контрольної Комісії Дирекції "Нового Шляху", невтомна працівниця на громадській ниві, чудова людина,

СВ. П. Броніслава Мокрій

Народжена 16 вересня 1929 р. у Лідер, Саскачеван. Св. п. Броніслава Мокрій також була членком Контрольної Комісії Українського Національного Об'єднання Канади, скарбником Філії УНО Торонто, членкою Крайової Управи Організації Українок Канади, активною членкою Відділу ОУК Торонто, адміністратором журналу "Жіночий Світ".

Дирекція та працівники редакції тижневика "Новий Шлях" висловлюють глибоке співчуття родині Покійної: чоловікові Ярославові, з яким щасливо прожила 63 роки, дітям Тарасові (Лин) та Василеві (Ненсі), онукам Данилові (Мішел), Кетлін (Майкл), Зені, Кристоферу і Майклу та правнукам Коліну, Овену і Геррісону. Нехай канадська земля буде їй легкою, а пам'ять про неї – вічною.

Дирекція та працівники
редакції "Нового Шляху"

In Memory of Peter Trimpolis (Gurinow)

August 12, 1911 – December 5, 2011

Peacefully, during the early morning of December 5, 2011, our beloved father took his last breath surrendering his spirit to our Creator and slipped into the temporary sleep of death at 100 years of age.

He leaves behind to cherish his memory his daughters, Helen and Lilly (Terry); and two grandsons, Steve and Evan. He also leaves behind one brother and two sisters, as well as numerous nieces and nephews in Ukraine. He was predeceased by his dear wife Mary in 1998 and only son Walter in 1979.

Peter was born in 1911 in the tiny village of Nyzhnya Pokrovka in Kharkov, eastern Ukraine. His happy childhood forever changed when the Soviet government under Stalin orchestrated its collectivization campaign and confiscated his family's farm in the 1929 "dekulakization". Consequently, at the age of 18, Peter, along with his family of 10, as well as much of his village were exiled to the cold far north in Russia. Escaping forced labour, he criss-crossed the USSR as a fugitive, working where he could under six false names in order to send food packages of dried bread to keep his family from starvation. During these 10 years, he was able to learn the electrical trade which he went on to practise in Canada.

In an ironic twist, in 1941 he was conscripted and forced to defend Moscow in the Red Army during the German invasion as a medic. After surviving four German death camps, he avoided repatriation to the Soviet Ukraine and became enlisted in a displaced person camp which eventually led to his arrival in Canada in 1947. Even though he arrived with no money, family contacts or the English language, he was grateful to God for his new homeland, where he could be free from any further oppression and persecution.

He worked in a lumber camp in Thunder Bay, Ont. for one year. Through his new found friends, the Towsciks, he began to correspond via letters with a nice Ukrainian girl in Winnipeg. After a brief visit to Winnipeg to meet Mary, they married in 1949, and started a family and a new life together.

Peter began to work in construction throughout the Province, as well as in Dryden, Ont. and Winnipeg, Man. which included the wiring of the Manitoba government's Norquay Building. He felt very proud to have the

opportunity to contribute back to the economy of his new homeland. After working at CNR for 13 years, he retired in 1976, but still kept working hard maintaining rental properties.

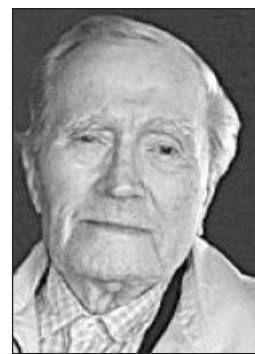
Peter loved spending every summer at the cottage he built at Lester Beach on Lake Winnipeg in 1961. It was paradise to him. He would often say: "Why would anyone want to go for a holiday to any other place?" To him it was better than Barbados or Hawaii. Nothing made him happier than to spend his time there in the fresh air with his family and beloved neighbours, such as the Skinners and Hedleys, to name a few.

During this time, our father was able to compile the scribbles he had filled up for 50 years and to finally self-publish his memoirs. In 1998, the Ukrainian version of his story, *Ternystyi Shliakh Zhyttia* was published, and in 2000 upon its translation into English: *My Rocky Road of Life*. It was really important to him for history not to forget that the 1932-1933 Ukrainian Famine Genocide which claimed seven million lives actually began in 1929 and into 1930 when at least three million additional innocent people lost their lives due to starvation, sickness, and the freezing cold during their exile in the far north. Therefore as a result, more accurately, 10 million Ukrainians perished. Our father enjoyed visiting with multitudes of people from all over who came to visit with him, share their stories, and pick up a signed copy of his book. Due to the encouragement from his many readers, at the age of 96 our father began and completed his second book, *My Life in Canada*.

To purchase Peter Trimpolis' memoir book "My Rocky Road of Life" in Ukrainian or English or "My Life in Canada", please contact Lilly Burky at 204-269-1614.

Deep are the memories
Precious they stay
No passing of time
Can take them away
We love you *Tato* and *Dido*.

Vichnaya Pamyat!

У світлу пам'ять Романа Плавушчака,

який упокоївся в Бозі 12 грудня 2011 року, складаємо пожертву \$50 на пресовий фонд часопису "Новий Шлях".

Нехай канадська земля буде Покійному легкою, а пам'ять про нього вічною.

Маруся і Карло Підзамецькі

Український Цвинтар Святого Володимира

Фірма виготовлення пам'ятників

Eternity in Granite

вигідно розташована в офісі
Цвинтару пропонує

- Великий вибір граніту
- Індивідуальне оформлення на комп'ютері
- Професійні портрети та різьба
- Написи на будь-якій мові на бажання замовника
- Помірковані ціни

"Eternity in Granite" передає свої прибутки на утримання Цвинтару.

За подальшими інформаціями просимо звертатися до адміністрації.
УКРАЇНСЬКИЙ ЦВИНТАР СВЯТОГО ВОЛОДИМИРА
1280 Dundas Street West
Oakville, Ontario
L6M 4N9

Тел: (905) 827-1647 1-888-386-1264
Факс: (905)-847-6478

advertising

in **НОВИЙ ШЛЯХ**
THE NEW PATHWAY UKRAINIAN WEEKLY LE NOUVEAU CHEMIN HEBDOMADAIRE UKRAINIEN
works you
for

call 416-960-3424